

[Fiskeriministeren.]

Det ærede medlem hr. Johannes Jensen havde ikke nogen bemærkninger at gøre, hvis han da ikke skulle holde den samme tale, som han nys havde holdt. Det synes jeg ikke, han skulle have næret betænkkeligheder ved, for det er jo den samme tale, de ærede medlemmer fra retsforbundet holder ved alle lovforslags behandling uden hensyn til, om det er fisk, smør, jord eller andet det drejer sig om.

Damsgaard: Det ærede medlem hr. Kristian Nygaard udtrykte håbet om, at fisken måtte komme ud til alle befolkningslag. Ja, men jeg vil nu bede mig fritaget for, at fiskehandlerne skal til at køre i statsbiler rundt på landet og sælge fisk. Den højtærede minister sagde, at nu kunne han få 25 biler. Hvor mon de skal sættes i gang? Jeg tror, at det er en farlig vej. Jeg har ikke noget imod den agitation, der bliver sat i gang for at få fisken frem i en god kvalitet, men at købe biler, særlig indrettet til det formål, som skal fare rundt i et stort område, den tror jeg ikke på. Der er mange mindre erhvervsdrivende, der bliver slået ud af deres virksomhed på den måde, og det gælder jo i det hele taget, som jeg sagde i mit første indlæg, at der ligger en betydelig konkurrence overfor det private erhvervsliv i denne lovgivning, og den ønsker vi ikke at være med til at fremme.

Den højtærede minister måtte dog indrømme, at det er et relativt ringe beløb, der er anvendt, enten det nu er 186 000 kr. eller 300 000 kr. Det er ikke noget bevis for — tværtimod —, at der har været særlig behov for loven; hvem der så har fået ideen dertil, det ved jeg ikke. Jeg er også glad for, at ministeren dog tog afstand fra, at der ved hjælp af denne lov skulle bygges fabrikker. Jeg må vel tage det som en almindelig, en generel udtalelse om, at man ikke vil prøve på at få andre fabrikker bygget i henhold til loven.

Det var nu ikke det ærede medlem af det høje landsting hr. Villemoes, som derovre udtalte sig om denne sag, det var hr. Jens Jensen ... (*Fiskeriministeren* [Chr. Christiansen]: Nej!) ... såvidt jeg ved, men det kan forøvrigt også være ligegyldigt, hvilken af disse to af mine partifæller det var. Jeg tror heller ikke, at mit parti ønsker at gå med til en forhøjelse af beløbet 500 000 kr., og jeg vil indtrængende bede ministeren og ministeriet om at holde sig indenfor det beløb, der nu er tale om, og hellere bruge mindre end hele beløbet. Vi er gået med til

at stemme for lovforslaget med den halve million i år, fordi man nu engang har sat noget i værk for at prøve det, men jeg vil gerne fremhæve, at vi håber, at det er sidste år, og at det er en lovgivning, der bliver afviklet, sådan som jeg sagde i mit første indlæg. Jeg tror, at fiskerierhvervet økonomisk er sådan stillet, at det kan løse de opgaver, der her er tale om, med egne midler eller ved hjælp af garantier overfor de normale pengeinstitutioner, hvor de kan få midlerne dertil.

Boeck-Hansen: Den højtærede minister oplyser, at han ikke på nogen måde vil love afvikling af denne lovgivning. Jeg vil gerne sige dertil, at den højtærede minister ikke på nogen måde skal vente sig, at vort parti ønsker at fortsætte denne lovgivning, så lidt som vi tænker på at forhøje det i loven fastsatte beløb, nemlig $\frac{1}{2}$ mill. kr. Det gør vi ikke. Vi mener, det er en lovgivning, der bør afvikles, og netop fordi beløbet er sat ned fra 1 til $\frac{1}{2}$ mill. kr., er vi gået med til lovforslaget. Den omstændighed, at der er købt 25 lastbiler — det vil altså sige, at man også vil konkurrere med landerhverv —, har ikke opmuntret os til at fortsætte, den højtærede minister må endelig ikke vente sig noget i den retning.

Kristian Nygaard: Jeg takker for oplysningen om, at der allerede er givet løfte om, at der sættes 25 biler i gang med at fordele fisken her i landet. Men hvordan skal disse biler fordeles? Kan jeg gå ud fra, at de bliver sat i gang i de tyndest befolkede egne, hvor der er hårdest brug for dem?

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Det ærede medlem hr. Damsgaard mente, at fiskehandlerne skulle til at køre i statsbiler. Det er naturligvis en meget fin betegnelse for biler, som de får visse statslån i. På samme måde er der jo adskillige, der bor i „statshuse“ eller som på lignende måde kan knytte begrebet „staten“ til sig. Jeg synes, det er en urigtig anvendelse af begrebet i dette tilfælde.

Det ærede medlem spørger, hvor de 25 biler skal sættes ind. Det skal erhvervet bestemme, ikke jeg, og jeg er ganske klar over, at med den sammensætning, det udvalg har, som der findes bestemmelse om i loven, vil der ske netop den helt rigtige fordeling, en fordeling, som jeg ikke behøver at gøre noget ved, hverken på den ene eller den anden måde. Det er erhvervet selv, der her skal træffe afgørelsen, og jeg tror, at det